

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Også ved debatten her i dag synes jeg, det er vigtigt, at man forholder sig meget konkret og realistisk til det, vi diskuterer her om det multi-etniske.

Sagen er jo, at der findes nogle få områder i Danmark, hvor der er en stor dominans af udlændinge, og i disse små dele af samfundet er der det, som man godt kan kalde en multi-etnisk hverdag. Denne multi-etniske hverdag kan man finde i Gellerupparken i Århus, man kan finde den på Nørrebro i København, man kan finde den på Vesterbro i København, og vi kan også godt finde den nogle andre steder, men det betyder jo ikke, at landet som sådan i dag er multi-etnisk eller vil gå hen og blive det.

Men der findes nogle små områder, hvor der er en meget broget befolkningssammensætning, og det var præcis det, der var baggrunden for, at jeg også i min tale gjorde opmærksom på, at det ghetto-problem kender vi også fra vores historie. Det var derfor, jeg nævnte nogle af de grupper, der tidligere er kommet hertil, og hvor vi havde præcis den samme debat om ghettoer: på Lolland, i Christiansfeldt i Sønderjylland, Fredericia, og sådan kunne jeg blive ved. Derfor er der jo ingen grund til at falde i svime over det. Det er ikke noget nyt. Det har vi prøvet så mange gange før, og dér var min væsentlige pointe, at danskheden klarede sig endda. Det var ikke nogen trussel imod danskheden. Det var en udfordring, bevares, og de lokalsamfund, der havde et stærkt element af udlændinge, blev også en lille smule anderledes aktuelt set end så mange andre.

Men tag f.eks. til Lolland-Falster. Hvad er der tilbage, som man vil kalde udansk, af den meget store invasion, der skete af f.eks. roepigerne fra Polen til Lolland-Falster? Ja, der er det tilbage, at hvis man går rundt på en kirkegård dernede, så er der lidt flere gravsten, hvor der står Vladimir og Vanda, end man finder andre steder i landet. Men det ødelagde da ikke danskheden på Lolland-Falster.

Derfor synes jeg, at det, der er det helt store problem i denne debat for forespørgerne, er, at man har en så ringe tillid til alle de kvaliteter, som den danske kultur og det, som jeg vil kalde danskheden også i denne forbindelse, bygger på.

Har man virkelig så lidt tiltro til alle de grundlæggende værdier, der ligger i vores velfærdssamfund? Har man så lidt tillid til, at vi er i stand til at stå værn om vores religion f.eks.?

Har man så lidt tillid til, at vi er et samfund, der bygger på et grundlæggende positivt syn også på begrebet anderledeshed, sådan at vi ikke peger fingre ad det eller råber efter dem, der er anderledes? Har man slet ikke taget til sig, at netop den respekt for mangfoldigheden er det, der gør Danmark til et land, som masser af mennesker rundt omkring i verden ser hen til med glæde, når man bedømmer f.eks. respekten for menneskerettigheder, hvor Danmark, netop fordi vi er skruet sammen, som vi er, også har kunnet være med til kampen generelt for menneskerettigheder andre steder i verden?

Jeg synes, det er sørgeligt, eller det må være sørgeligt at være et parti, som har så lidt tiltro til de værdier, som hele vores samfund nu engang er bygget op på, men det er vel egentlig det, som er baggrunden for, at man har en debat som den her i dag.

(Kort bemærkning).

Jacob Haugaard (UP):

Jeg synes, noget af diskussionen her er lidt forfejlet, for Danmark er jo multi-etnisk, og det har det været i herrens mange år.

Hvis vi ser på vores tv, så versionerer vi da ikke vores udsendelser, og vi siger da ikke »Hände hoch«, som John Wayne gør i Tyskland. Og vores største idoler er da Ray Charles, Jimi Hendrix og Michael Jackson. Vores største inspirationskilder er da multi-etniske samfund. Så jeg synes da, det er et helt forkert udgangspunkt at sige, at Danmark ikke skal være multi-etnisk. Det er vi da.

Jeg synes da nærmere, at noget af debatten afslører, at vi simpelt hen ikke regner danskheden for særlig meget. Vi har før i historien sagtens kunnet mestre at integrere alle mulige mærkelige forhold.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg synes, det er meget interessant at få afklaret her ved debattens begyndelse, hvorvidt Socialdemokratiet mener, at Danmark er et multi-etnisk eller multinationalt samfund eller ej. Og jeg må egentlig tage indenrigsministerens meget lange svar på mit spørgsmål heroppe som udtryk for, at jeg ramte et ømt punkt hos Socialdemokratiet.

Nu kaldte indenrigsministeren jo det her med det multi-etniske samfund, som indenrigsministeren finder i dele af Danmark, en udfordring. Må jeg minde om, at i det indlæg, indenrigs-